

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י ביאורים וצינונים, הערות והארות

פרשת תרומה
שנת תשע"ד

ובוודאי בפרטיות יש שינוים הרבה, אך אף על פי כן כל מה שאתה כותב עבר עלי כאלה וכאלה ממש, וברוך השם כל מה שאתה כותב שאתה מחייה עצמך, הוא טוב ונכון וישר וכו', אך רצוני שתתחזק בזה יותר ויותר, אזור נא כגבור חלצ'ך בני חביבי, דלו עיניך למרום וחגור בעוז מתניך, ובטח בכחו של זקן דקדושה כי הוא הולך לפנינו בכל עת, בזה ובכא.

למען השם ברודער האלט זיך, וכבר אמר הוא ז"ל שאפילו לחולה המוטל על ערש דוי וחלוש מאד, אשר כל משכבו נהפך בחליו, אומרים לו שיתחזק, לאו דיך ניט אפ, מאך זיך פרישער, וכיוצא בזה, ואם הוא ציית ומחזק עצמו מועיל לו הרבה שיתרפא וישוב לאיתנו על ידי זה. בפרט שתהלה לאל יש לך על מי להשען בחסדו הגדול יתברך.

והנה בשבת זה שעבר דברתי הרבה בענין ימי חנוכה הם ימי הודאה וליקויים ח"ב סי' ב"א, שצריך האדם להמשיך דרך זה להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך על גודל החסדים שעשה עמו עד הנה, ועל כל ההרחבות הגדולות שמוצא בתוך הצרה עצמה בבחינות בצר הרחבת לי כנ"ל (ליקויים ח"א סי' קצ"ה), ועל ידי זה דייקא, שגם בעת הצרה יביא תודה על העבר, על ידי זה יוכל לצעוק על להבא בבחינת מודה על העבר, על ידי זה יוכל לצעוק על לעתיד לבא (עין באריכות בליקוטי הלכות הל' פריקה וטענה ה"ד, והובא בפתיחת הספר).

וכבר דברתי בזה, ובוודאי שמעת ממני בזה הרבה, אך צריכין לחזור זאת הרבה ולילך בזה, ומאד אני מחיה עצמי בדרך זה הרבה, וגם על כל מכתביך וצערך אני מחיה עצמי רק בזה שאני מודה להשם יתברך על כל החסד אשר עשה עמי ועמך, מה שעל כל פנים אתה צועק על ריחוקך מהשם יתברך, ועל החסד הנפלא שעשה השם יתברך עמך שאינך מתנגד ח"ו, וכמו שכתבת בעצמך במכתבך זה שהשם יתברך הקדים לך רפואה למכה.

ובוודאי כך הוא האמת ברור וצלול, שהשם יתברך הקדים לך ולכולנו רפואה גדולה לנצח למכתינו האנושה מאד של כל אחד ואחד, ועל זה אנו מחויבים להודות לו יתברך בפה מלא בכל יום, על כל החסד ועל כל הנפלאות והטובות שעשה עמנו, שזכינו לידע מאור כזה, ומתורות ושחיות קדושות ונוראות כאלה. וכל מה שהצרות והיסורין והבלבולים וכו' רח"ל מתגברין ביותר ויותר מחויבים להודות יותר ויותר, שאף על פי כן, אף על פי שאני כמו שאני, אף על פי כן חסדו גבר עלי כל כך שאני יודע ממנו ז"ל, ואיני מתנגד עליו, וגם אני זוכה לנסוע על ראש השנה, ולהיות נכלל ונמנה בין אנשיו היקרים שיחיו לאורך ימים ושנים, כי הקיבוץ שלנו יקר מאד בעיני יתברך.

כי זאת צריכין לידע, שאף על פי שעל כולם עובר מה שעובר, והרבה יש שעוברים עליהם כאשר עליך ויותר רח"ל, אף על פי כן לאו כל אפין שוין. ויש הרבה שהם אנשים כשרים ויפים מאד, שהשם יתברך מתפאר בהם

המשך בדף 4

סימן קכ"ד

ברוך השם, יום א' וישב תקצ"ד, לפ"ק

אהובי בני חביבי נ"י. מכתבך קבלתי בזאת השעה, ולא הזכרת שם מענין הישועה שכתבת בשבוע העבר שתכתוב לי [לעיל בריש מכתב קכ"ג]. והיה לי צער וכליון עינים כל השבוע העבר, כי לא די שלא בשרתני ישועתך, אך גם לא היה לי שום אגרת שני פאסטין [היינו בני פעמים שבא הב"י וזאר להעיר וברך כלל באו ביום ד' ויום ו']. דהיינו ביום ד' ויום ו', והיום כלו עיני לראות מכתבך, ובשעה זאת הגיע, אבל אין נזכר בו דבר מענין הישועה, אף גם הוא מלא צעקות זעקה גדולה ומרה.

וגם אני עתה מלא יסורין הן בענין הפרנסה שאי אפשר לבאר, הן בענין בריאת הגוף [אפשר שרומז להמחלה שממנה נסתלק וברך כלל הגיע אליו החולשה ביום ראשון אחר שבת, וע"ע לקמן מכתב קכ"ח: כעת אני חלש קצת וכו']. והעיקר בענין עבודת ה'. ונוסף לזה אני צריך לישא עלי רבים מישראל שיחיו, שכל אחד מלא דאגות בכל הנ"ל, והעיקר בעבודת ה', ומה שרודפין כל אחד מאד מאד, בפרט בענין המחשבות שהם עיקר היצירין וכו' (עין ליקויים ח"א סי' מ"ט), וימי החנוכה הקדושים ממשמשים ובאין לשלום. ואני צריך להכין שמן משחת קודש שהוא הדעת הקדוש על חנוכה הקדוש (עין ליקויים ח"א סי' נ"ד) בשביל רבים, מלבד מה שאי אפשר לי לכתוב כלל, ועל כולם אין לי על מי להשען, כי אם על אבינו שבשמים, ועל כחו של זקן דקדושה.

והנה אם אמנם מאד מאד גדול צערי וכאבי ממכתבך. אך עם כל זה (תהלים ד' ב) בצר הרחבת לי (ליקויים ח"א סי' קצ"ה), שאני מוצא בחסדו יתברך הרחבה גדולה בתוך עצם הצרה רח"ל מה שתהיה, אף על פי כן אני רואה שדברי, שהם דברי אדמו"ר זצוק"ל, מועילין לך הרבה הרבה גם עתה, ומחייין ומשיבין נפשך מאד מאד.

ויאמין לי באמת שכל מה שכתבת אינו חידוש אצלי כלל, כי כאלה ממש עבר עלי כמה פעמים, ונמשך זמנים הרבה, שנדמה לי שאי אפשר לחיות יום אחד ואפילו שעה אחת, אך נתיישבתי איך שיהיה אני אנסה את עצמי בכל שעה, ואראה בכל עת להסיח דעתי ממה שאני צריך לשכות, וזה העיקר דהיינו להיות שב ואל תעשה על כל פנים (ליקויים ח"א סי' ע"ב וח"ב סי' מ"ט), ומה שאוכל לחטוף לפעמים איזה טוב מה טוב, והעיקר לבלות היום כמה שאוכל בשב ואל תעשה.

גם על זאת הוכרחתי עוד לצעוק הרבה הרבה להשם יתברך, ולהתפלל כמה תפלות, וכמה שעות הוכרחתי לבלות בכמה מילי דשטותא ובידיותא, ומן הסתם בוודאי למדתי כמה שעות. בפרט השיעורים הקבועים, בתוך כך עבר היום, וכן כמה ימים, וכן כמה שנים. אם אמרתי אספרה לך בני חביבי אפס קצה מזה, לא יספיקו המון יריעות, כי בוודאי אין שני בני אדם שווין ממש,

מוהר"ר נחמן נ"י, מגזע
הקודש נכד הבעל שם
טוב ז"ל וכותו יגן עלינו
(חיי מוהר"ן סי' ק"ג)

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

הרב המאור הגדול בנש"ק מופת הדור
גדול מרבן שמו נרדע בשערים מו"ה
נחמן נ"י
נכד לרבינו הק' בעש"ט זלה"ה
(הסכמת המגיד מקאונין זצלה"ה על

מאמר ל':

ישראל, עד שמשח לא זכה לבא לארץ ישראל, וכן סמוך
לדרותינו היה הבעל שם טוב ז"ל ורבי ר' נפתלי ז"ל
שלא יכלו לבא לארץ ישראל.

כי משה רבינו לפי עוצם גדולתו אם היה נכנס לארץ
ישראל הי' צריכים ליכנסם וליפול כל החובלים לתוך
הנעימים להתתקן (עין כ"ז בליקו"מ ח"ב סי' ע"א), והיה צריכים
להתתקן כל המוחין הפגומים שנפגמו מחטא אדם הראשון
ואילך, שכולם הם בחינת חובלים בחינת מוחין של חוץ
לארץ, שנמשכין על ידי פגם הכבוד, על ידי שפוגמין
בכבוד השם יתברך, שהם כלל כל החטאים שבעולם,
שכולם היו צריכים להתתקן על ידי משה, כי כל אחד כפי
מה שזוכה לקבל קדושת ארץ ישראל דהיינו השפעת
הנועם, כמו כן באין ונפלים בחינת החובלים להתתקן,
ועל כן אם היה משה רבינו נכנס לארץ היה צריכים כל
החובלים להתתקן, ומחמת שאז עדיין לא הגיע הזמן לזה,
כי לא יוגמר תיקון כל החובלים עד שיבא משיח ויבער
רוח הטומאה מן הארץ, ומחמת שלא היה אפשר לתקנם
אז היו יכולים לגרום פגם יותר ח"ו, ע"כ היה מן הנמנע
שהוא יכנס עם ישראל, והיה ההכרח שיכניסם יהושע
שמעלתו קטנה ממשה, אז לא נתעוררו החובלים כי אם
מעט כפי ערך הנועם שזכה לקבל, וזה היה בידו לתקן
בכח זכות רבו משה.

(ליקוטי הלכות ברכת הפירות ה"ד אות ז')

ס"א

התקרבות לצדיקים

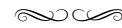
עתה שכבר היה משה רבינו וכו' וכן גדולי הצדיקים וכו',
אי אפשר כי אם על ידי התורה ועל ידי הצדיקים
שהמשיכו קיום התורה וכו', ועל ידי שהתקרבו להם
במרירות הגלות בבזיון כזה, כמו שכתוב (ישעי' נג, ג) נבזה
וחדל אישים ולא השבנוהו, ואת דורו מי ישחוח וכו'

(המשך) וחרה לו מאד, והיה רץ וחמף גרון ורצה להתיו
ראש העוף מחמת רוגזו שבלבל אותו כל כך, בתוך כך
נזכר מה שאמר לו הבעל שם טוב שאפילו עופות יחלוקו
עליו ועל ידי זה נח רוגזו, והניח העוף, ונמנע מלהתיו
ראשו.

ובלל כוונת מעשה זאת, לידע כמה וכמה ענינים ונסיונות
צריכין לעבור על כל מי שרוצה להתקרב להשם
יתברך ולילך בדרכיו יתברך, כי זה האיש הנ"ל היה צריך
לנסיון כזה שיתנסה על ידי הבעל שם טוב זכרונו לברכה
בעצמו דייקא, שהבעל שם טוב זכרונו לברכה בעצמו יהיה
מדחה אותו וירחיק אותו ויבזה אותו כל כך, והיה צריך
לעמוד בנסיון זה לבלי להשגיה על התרחקות הבעל שם
טוב זכרונו לברכה, רק אדרבא יכתת עצמו תחת רגליו
ויסע אחריו כל כך, וגם לסבול כל מה שסבל אחר כך
מריבוי המהלכות שעליו כ"כ, ועל ידי שעמד בכל זה זכה
לחיות צדיק גדול אשרי לו.

גם הבנתי ממנו ז"ל, שגם זה היה לו לישועה גדולה מה
שנתאפק על כעסו ולא הרג את העוף על ידי שזכר
הבעל שם טוב זכרונו לברכה אמר לו שגם העופות יחלוקו
עמו, כי אם היה הורג את העוף היה מזיק לו הרבה
לעבודתו, אך הבעל שם טוב זכרונו לברכה הקדים לו
רפואה שרמז לו תחילה זאת, שגם עופות יחלוקו עליו,
ואחר כך היה כן שכמעט הרג את העוף, ובחמלת ה' עליו
נזכר מה שאמר לו הבעל שם טוב זכרונו לברכה, ועל ידי
זה פסק כעסו וניצל, וזכה אחר כך למה שזכה.

(חיי מוהר"ן סי' תר"ח)

ס"ב

ארץ ישראל נקנית ביסורים

מעם שאנשים קטנים נכנסין לארץ ישראל בקלות, וגדולי
הצדיקים יש להם מניעות עצומות מלבא לארץ

מהסכמת הגה"ק רבי מאיר בראד זצלה"ה על הליקו"מ:

הרב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורסם מוה"ר נחמן נ"י הגדול בשם טוב גדולי הקודש זרע קודש מחצבתו נכד לה"ה הרב המפורסם בתורה ובחסידות ידיו
רב לו בעשר ידות בוצינא קדישא חו"פ קדוש יאמר לו, כל רז לא אנס ליה מו"ה ישראל בעש"ט ז"ל, והרב מוהר"ר נחמן הולך בעקבות אבותיו הק'...

מהסכמת הגה"ק רבי אפרים זלמן מרגליות זצלה"ה על הליקו"מ:

ירושה הוא לו מאבותיו, אבות מכלל דיאכא תולדות, שכן יונק מגידולי הקודש, חוטר מגזע האלחי המפורסם הבעש"ט זלה"ה איש המודות וזרעו לברכה זרע קודש
שם ומעשיהם עליהם מעידות...

מאמר משיב נפש

קייב

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי

סימן י"ז: מברר מקחו של צדיק

שואל: קשה עלי להבין מש"כ (חיי מוהר"ן סי' קצ"ז) שאמר שהוא חושב, שאם לא היה מתחיל בתחלה בענין הנהגת המפורסם, אפשר היה מגיע למה שהיה מגיע. ואמרתי לו, הלא משה רבינו ע"ה היה עוסק ג"כ בזה בהנהגת העולם לקרב בני אדם לה'. השיב הלא גם משה רבינו ע"ה שגה בזה, כי גם משה נענש על שקירב את הערב רב ע"כ. ודברים הללו נראים פגיעה גדולה בהגדול ביותר שבישראל, במשה רבינו מובחר הברואים, לומר עליו ששגה וטעה ונענש. ילמדינו רבינו האם מותר לומר דברים כאלה על קדוש ישראל ?

משיב: איני יודע אם למדת וראית בזה וכתבי הארז"ל, אבל מה שכתבו חז"ל במדרשים בוודאי היית צריך לראות, וכשתעיין בכל המקומות שארשם לך, תראה כי רבינו רק מעתיק מקצת ומעין הדברים שאמרו חז"ל והמקובלים על זה הענין, ואם תרצה להתלונן, אין עליו התלונה רק על הקודמים לו, ונעתיק אחד לאחד ממה שמצינו בהג"ל, ובוודאי יש עוד ועוד, אבל כעת די בזה.

(תנחומא כי תשא) לך רד כי שחת עמך, העם לא נאמר אלא עמך, א"ל הקב"ה למשה עמך עשו את העגל, שאני אמרתי לך והוצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל (שמות ז'), ואת היית גרם וקבלתם הערב רב, ואמרת מוטב לקבל את השבים, ואני הייתי רואה מה עתידים לעשות, והם שעשו את העגל שהיו עובדי ע"ה, וגרמו לעמי לחטוא עמהם.

(ילקוט שמעוני דברים תנ"ב) כיון שעשו ישראל אותו המעשה מיד יצאה כעס על משה שהעלה הערב רב עמם, א"ל קום רד מהר מזה כי שחת עמך, א"ל משה עמי חטאו ועמך לא חטאו, א"ל הקב"ה עמך חטאו.

(זוהר ח"א כ"ה.) ומשה בגין דבעא לאעלא גיורין תחות גדפוי דשכינתא, וחשיב דהוו מאלין דאתבריאו בה, והב בהון את ה' דאברהם, גרמו ליה ירידה, כד"א לך רד כי שחת עמך, ובגין דלא קבילו לאת ה' בדחילו דיו"ד וברחימו דה', נחית איהו מדרגיה דאיהו ו', ואת ו' נחתת עמיה, בגין דלא יתאביד בינייהו, דעתיד איהו ברזא דגלגולא לאתערבא בינייהו בגלותא בין ערב רב וכו', ומשה לא אסתמר מנייהו, ואפיל ה' בינייהו, ובגין דא איהו לא יעול לארעא דישאל.

(זוהר ח"א כ"ח:) ולבתר בעא לאהדרא ערב רב בתיובתא, וא"ל קב"ה מגזעא בישא אינון, תסתמר מנייהו. אלין אינון חובה דאדם, דאמר ליה ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, אלין אינון חובה דמשה וישאל, ובגינייהו גלו ישראל בגלותא ואתתרכו מתמן, הה"ד ויגרש את האדם, ואדם ישראל ודאי, ומשה בגינייהו אתתרך מאתריה, ולא זכה למיעל בארעא דישאל, דבגינייהו עבר מאמר הקב"ה, וחב בסלע דמחא ביה, דלא אמר ליה אלא ודברתם אל הסלע, ואינון גרמו.

(זוהר ח"ב קצ"א.) ת"ח כתיב, וירא העם כי בשש משה, מאן העם, אינון ערב רב, מאן ערב רב, כל חרשי מצרים וכל חרטומי דלהון הוו, כיון דחמו נסין ופליאן דעבד משה במצרים, אהדרו לגבי משה, אמר ליה קוב"ה למשה לא תקבל לון, אמר משה מאריה דעלמא, כיון דחמו גבורתא דילך באען לאתגריא, יחמון גבורתך בכל יומא, וינדעון דלית אלהא בר מנך, וקבל לון משה.

(תיקונים קמ"ב.) דכד עבדו ית עגלא חשיב משה דישאל עבדו ליה, ואמר למה ה' יחרה אפך בעמך, א"ל קוב"ה לך רד כי שחת עמך, בזמנא דאתמר בערב רב ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב, אזדמנת תמן, וארמי כלא אהרן בנורא, ונפקת עגלא דיוקנא דשור וחמור, בההוא זמנא צווחת רוח הקדש ואמרת, ידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן, ודא איהו ידע שור קונהו וכו', ישראל לא ידע חרשין, עמי אהרן ומשה בני עמרם לא התבוננו.

(מג"ע ואתחנן אופן כ"ד) והשיב הקב"ה רב לך, ר"ל ערב רב שעשו את העגל הוא שלך, כי שחת עמך, אתה הוא הגורם, ואין קטיגור נעשה סניגור, לכן אל תוסף דבר אלי, אבל צו את יהושע.

(שם אופן ע"ח) ולפי שמשה חטא בערב רב שלקח עמו פגמו ממדתו, שכן ער"ב ר"ב בגימטריא דע"ת, שנעשה העגל בבלע"ם ב"ן בעו"ר אשר התפאר ואמר יודע דע"ת עליון.

(שם אופן ק"י) חשב משה כשיבא לארץ ישראל, יהיה ג"כ במדריגת הנער ברקיע. השיב הקב"ה רב לך, אין לך לדמות למטטרון שהיה חנוך מתהלך בחוץ מן בני דורו, וגם אתה רצית לדמות אליו לפי שגם אתה הוצאת האהל שלך מחוץ למחנה אחר שראית שחטאו ישראל בעגל, וא"כ מזה הטעם רצית לחיות ולהגיע למדריגת מטטרון, שלקחתי אותו להיות למשרת לנער למעלה, וכל מפתחות שבעולם מסרתי בידו. אבל אין הנדון דומה אליו, כי מה שאתה הוצאת האהל שלך מחוץ, אתה היית הגורם לאותו עון, עבור ערב רב שלקחת עמך בלתי רשותי, נמצא שזה החטא שעשו, היה על ידך. אבל מטטרון שהרחיק אהלו מחוץ לבני דורו והיה מתבודד את עצמו, עשה זה בעצמו בלי שום החטא שבא על ידו. וז"ש רב לך, הערב רב היה שלך ובשבילם לקחת את האהל והיית מתבודד, וזה החטא היה שלך, לכן אל תוסף דבר:

(שם אופן ק"כ) אמר הקב"ה למשה לך רד מגדולתך, שבזה פגם משה באות ה'. ז"ש רב לך, ערב רב הם שלך, וזה החטא הרב הוא שלך, ובמלת לך נרמזין ה' קליפין אליו מה' אומון שכל אחת כלולה מי, ובוה גרם סוספיתא דנחש שהיא אות נ', גברה נ' שערי קליפות בעולם כמנין ל"ך, לכן אל תוסף שאין קטיגור נעשה סניגור, אבל צו את יהושע.

הרבה הלכות מד' שו"ע בכל יום [עיי'ן שיחות הר"ן סי' כ"ט על לימוד הפוסקים הוזהר מאד מאד ביותר מכל הלימודים, וראוי ללמוד כל הדר' שו"ע כולם מראש עד סופם כסדר וכו', והוא תיקון גדל מאד וכו', כל איש ישראלי מחויב ללמוד בכל יום ויום פוסקים ולא יעבור עיי"ש, ושם בסי' קפ"ה לימוד הפוסקים על זה הוזהר בפירושו לנהוג זאת כל אחד ואחד כל ימי חייו עיי"ש ובליקו"מ ח"א סי' ח' וסי' ס"ב ועוד]. עד שיאיר האמת ברובע הדיבור, ונזכה להמשיך השמחה של שבת לימי החול, עד שיתגלה אחדות הפשוט מתוך פעולות משתנות וכו' [עיי'ן כל אלה הענינים באריכות בליקו"מ ח"ב סי' ב.]. אשרינו שאנו מדברים מזה, בפרט שתהלה לאל יש בידינו כל התורה הזאת, ותפלה נוראה הנובעות משם. מלבד עוד תורות נפלאות כהנה וכהנה. ותפלות נפלאות הנובעים מהם, אשר עולים מהם שעשועים לפניו יתברך שלא עלו מימות עולם [עיי'ן ליקו"מ ח"ב סי' כ"ה ובהקדמת הליקו"מ תפלות בשבח הנהגה הזאת, ועיי'ן לעיל מכתב צ"ג].

הט' אונך ולבכך ושמע והבין היטב מה שנעשה. אם אמנם הרדיפות בלי שיעור, אבל מדה טובה מרובה בעזרת השם יתברך. כי הרפואות שהקדים בחסדו הם עולים על הכל, כי מעולם לא היו עדיין רפואות הנפש כאלה, שמועילים אפילו לחולים אנושים שבעיתים הללו בעקבות משיחא. ודבר אלהינו יקום לעולם. ובוודאי יגמור לטובה גם עמך. ואל יעזבך ואל יטשך כי חסדי ה' לא תמנו ולא כלו רחמיו לעולם. ומעט מזה אנו רואים בכל יום ממש, ויותר ויותר מזה אנו מחויבים להאמין בחסדו וטובו הגדול שאינו נפסק לעולם.

דברי אביך הכותב מלב ונפש, ומצפה לישועתך, רק חזק ואמן

נתן מברסלב

מודעה משמחת ובקשה

בהיות שסידרנו כל תלמידי רבינו"ל על סדר הא"ב בסדר יפה אף נעים, וכן יש תחת ידינו מסודר כל תלמידי מוהרנ"ת ז"ל על דרך זה, וכן זכינו בעזהש"ית לסדר הספה"ק "עלים לתרופה - מכתבי מוהרנ"ת", עם הערות ובירורים על כל מכתב ומכתב, בתוספת מכתבים מכת"י, עד שפנים חדשות בא לכאן.

ולכן הנני פונים בבקשה מאת אנ"ש היקרים, מי שרוצה לזכות ליתן יד ועזר להדפסת הספרים הקדושים הללו יפנה אלינו, וזכות הרבים תלוי בו.

ברבת מזל טוב לאנ"ש

מו"ה יואל ווישטאק ני"ו, מקרית יואל
 ארגלי שמחת הולדת בנו ני"ז
 מו"ה נחמי' שווארטץ ני"ו, מקרית יואל
 עורך העט סופר
 ארגלי שמחת אירוסו בתו תחי'
 ומזל טוב לאביו
 הרב רבי שמשון שווארטץ שליט"א, מקרית יואל
 יזכו להעמיד דורות ישרים ומבורכים,
 ע"ד ישראל סבא ובהתקרבות לרביה"ק, אכ"ר

כוונת ההערות והצייונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצוננו בעז"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמה לקבל באמייל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנ"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוונתנו למפרע

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בהעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האימג'ל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להפעקס: 845.781.6701

להודיע על מזל טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן!

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום
 מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
 עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר'ן הסבר, לויט די מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות חזקו ואמנו אחזי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם בכל פעם עצות להציל נפשוכם (על"ת מכתב שי"ג)